

Decorații, insigne și ordine primite (fie și numai în vis): La Orden costarriquense del Coño de Oro, L'Insigne d'Argent des Courtisans du Cheval de Bronze, L'Ordine palermitano del Cazzo Azzurro, Lubenița de Piatră a Bostănăriei din Palilula, The Queen Bessy's Black Fleece Award, Der Orden des Voegelnden Kapel meisters aus Frankfurz an der Oder, Heraclitorisul de Cinabru al Comunităților Safice sin Skala Eressos, Medalia Flatulenței Trifonge a Șandramalei Iliesciene din Oltenița...

*

(Din *autoportretul* dese(m)nat de autor în finalul *Lexiconului*)

În anul "primăverii de la Praga", **Monica Lovinescu** nota în "jurnalul" ei radiofonic, apărut sub titlul *Unde scurte. Jurnal indirect* (Limite, 1978, la p.244):

"20 aprilie 1968

*Morvan Lebesque publică într-un săptămânal parizian, pe o întreagă pagină, un fel de jurnal de călătorie prin Praga zilelor de sărbătoare – pentru că așa numita „democratizare” (de fapt o revoluție pentru recucerirea dreptului la adevăr) a luat la Praga aspectul unei sărbători. Uimit, înfiorat în fața acestei explozii de libertate, el întreabă pe un prieten: cum e cu puțină, cum a început? Și în loc să-i facă teorii, să-i povestească evenimentele, acest prieten ceh îl duce în studiourile lui Jiri Trnka, spre a-i arăta filmul acestuia, un scurt metraj intitulat **Mâna**. Și-l înștiințează: „Nu e un film. E un imn. Marseieza revoluției noastre din Martie. Acum trei ani, în ziua în care Trnka a îndrăznit să-l facă, tirania a început să piară.”*

Nu cred că e exagerat să spun despre **Luca Pițu** că, atunci când a decis să-și scrie *textulele*, din trunchiul noduros al *limbii de lemn* – limba tiraniei – au început să sară așchii și trunchiul însuși a prins a fi ros de carii!

(Vasile Gogea)

ISBN 978-606-752-029-3

LUCA PIȚU = **IN MEMORIAM**

LUCA PITU

**FĂRÂMELE
METEORITULUI DIN
CAJVANA**

înregistrate la observatorul cyberspațial

GOGEA'S BLOG

IN MEMORIAM

Gândirostiviețuitor privat + doctor indocent + juisor al postistoriei + văduv după Universecumetriialitatea Cuzană de pe vijeliosul Bahluviu + anarho-eseist + *chier de long* + *compisseur de longue haleine* + *enculeur de mooches à merdre* + *jogger* + *walker* + *blogger* + *rapper* (născut, în Bucovina Meridională, la numai câțiva kilometri de Besearica Hatmanului Luca Arbure, pe 14 ianuarie 1947) Cajvaneul, *also known as* Don Luchino Pizzuti da Focșaneli, pare chitit, judecându-l și după pozele antropologice de mai la deal, constituind ele, un lexicon, din păcate incomplet, de lucrături anamnezice asupra figurilor căjvănare, să își numere, secondat sau nu de naveta esențială din dotare, încă o dată – asemeni oricărui gospodar pornit spre *das Weltgericht*, către adicăteala moara Giudețului Hegelian Universal, ce? Nu *more nastasiano*, oăle... ci sacii – ba chiar și țuhalii – din, vai, harabaua supraîncărcată.